

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

nowych ważnych podmiotów przemysłowych i badawczych;

o

o o

35. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P7_TA(2012)0470

Strategia wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE (2012/2094(INI))

(2015/C 434/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 5 lipca 2012 r. pt. „Promowanie, ochrona i korzystanie z praw człowieka w internecie”, w której podkreśla się znaczenie ochrony praw człowieka oraz swobody przepływu informacji w internecie ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdania specjalnego sprawozdawcy ONZ Franka La Rue opublikowane dnia 16 maja 2011 r. (A/HRC/17/27) i 10 sierpnia 2011 r. (A/66/290) w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi, w których zwraca się uwagę na zastosowanie międzynarodowych norm i standardów praw człowieka w zakresie wolności poglądów i wypowiedzi w internecie, który jest uznawany za środek komunikacji,
- uwzględniając rezolucję Rady Praw Człowieka ONZ z dnia 28 marca 2008 r. (7/36) ustanawiającą mandat specjalnego sprawozdawcy w sprawie propagowania i ochrony prawa do wolności poglądów i wolności wypowiedzi,
- uwzględniając sprawozdanie ONZ z dnia 16 czerwca 2011 r. pt. „Wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka: wdrażanie dokumentu ramowego Organizacji Narodów Zjednoczonych »Chronić, szanować i naprawiać«” (odzwierciedlające pracę specjalnego sprawozdawcy ONZ Johna Ruggiego),
- uwzględniając rezolucję Rady Zarządzającej Unii Międzyparlamentarnej z dnia 19 października 2011 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając ramy strategiczne w dziedzinie praw człowieka i demokracji, przyjęte przez Radę w dniu 25 czerwca 2012 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady z dnia 13 czerwca 2012 r. dotyczące specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 czerwca 2012 r. pt. „Ochrona krytycznej infrastruktury teleinformatycznej – osiągnięcia i dalsze działania na rzecz globalnego bezpieczeństwa cyberprzestrzeni” ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ <http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/HRC/RegularSessions/Session20/Pages/ResDecStat.aspx>

⁽²⁾ Rezolucja przyjęta jednomyślnie przez Radę Zarządzającą Unii Międzyparlamentarnej na jej 189. sesji w Bernie w dniu 19 października 2011 r., <http://www.ipu.org/english/issues/hrdocs/189/is01.htm>

⁽³⁾ http://eeas.europa.eu/delegations/un_geneva/press_corner/focus/events/2012/20120625_en.htm

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0237.

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 kwietnia 2012 r. pt. „Konkurencyjny jednolity rynek cyfrowy – administracja elektroniczna jako projekt przewodni”⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 kwietnia 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego praw człowieka na świecie oraz polityki Unii Europejskiej w tym zakresie, włącznie z konsekwencjami dla strategicznej polityki UE w dziedzinie praw człowieka⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie dostępu osób niewidomych do książek i innych materiałów drukowanych⁽³⁾,
- uwzględniając budżet ogólny na 2012 r. z dnia 29 lutego 2012 r., a w szczególności apel o utworzenie globalnego funduszu na rzecz wolności internetu⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat komisarza do spraw agendy cyfrowej z dnia 12 grudnia 2011 r. w sprawie strategii na rzecz łączności;
- uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2011 r. pt. „Prawa człowieka i demokracja w centrum działań zewnętrznych UE – dążenie do bardziej skutecznego podejścia” (COM(2011)0886)),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie otwartego internetu i neutralności sieci w Europie⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 października 2011 r. pt. „Odnowiona strategia UE na lata 2011–2014 dotycząca społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw” (COM(2011)0681),
- uwzględniając wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka,
- uwzględniając rezolucję z dnia 13 września 2011 r. w sprawie skutecznej strategii europejskiej w zakresie surowców⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 lipca 2011 r. w sprawie polityk zewnętrznych UE na rzecz demokratyzacji⁽⁷⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa oraz Komisji z dnia 25 maja 2011 r. pt. „Nowa koncepcja działań w obliczu zmian zachodzących w sąsiedztwie” (COM(2011)0303),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 maja 2011 r. w sprawie kulturowego wymiaru działań zewnętrznych UE⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. pt. „Zarządzanie internetem: kolejne działania”⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 czerwca 2010 r. w sprawie Internetu przedmiotów⁽¹¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 lutego 2006 r. w sprawie klauzuli dotyczącej praw człowieka i demokracji w umowach zawieranych przez Unię Europejską⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0140.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0126.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0059.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 56 z 29.2.2012, s. 1.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0511.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0364.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0334.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 135..

⁽⁹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101–111.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 33–40.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 236 E z 12.8.2011, s. 24–32.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 290 E z 29.11.2006, s. 107–113.

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie drastycznych przypadków łamania praw człowieka, demokracji i praworządności, które budzą niepokój o wolność cyfrową,
  - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 27 września 2011 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1334/2000 ustanawiające wspólnotowy system kontroli eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania ⁽¹⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 z dnia 18 stycznia 2012 r. i wprowadzające ograniczenia dotyczące wywozu w odniesieniu do ICT i narzędzi monitorowania ⁽²⁾,
  - uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 264/2012 z dnia 23 marca 2012 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 359/2011 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie i wprowadzające ograniczenia dotyczące wywozu w odniesieniu do ICT i narzędzi monitorowania ⁽³⁾,
  - uwzględniając art. 3 i 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 207 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej w zakresie praw człowieka,
  - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka oraz wszelkie inne właściwe międzynarodowe instrumenty w dziedzinie praw człowieka, w tym Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Międzynarodowy pakt praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych,
  - uwzględniając konwencję ONZ z dnia 17 kwietnia 2003 r. o ochronie niematerialnego dziedzictwa kulturowego ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając Kartę Narodów Zjednoczonych,
  - uwzględniając europejską konwencję praw człowieka oraz trwające negocjacje dotyczące przystąpienia UE do tej konwencji,
  - uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Handlu Międzynarodowego (A7-0374/2012),
- A. mając na uwadze, że osiągnięcia technologiczne pozwalają jednostkom na całym świecie korzystać z nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) i łączyć się z internetem, sprzyjając w ten sposób rewolucyjnym zmianom w społeczeństwach, funkcjonowaniu demokracji, zarządzaniu, gospodarce, biznesie, mediach, rozwoju i handlu;
- B. mając na uwadze, że internet odgrywa zasadniczą rolę w dostępie do informacji, wolności wypowiedzi, wolności prasy, wolności zgromadzania się oraz rozwoju gospodarczego, społecznego, politycznego i kulturalnego;
- C. mając na uwadze, że istnieje globalny konsensus, odzwierciedlony w prawie międzynarodowym, że ograniczenia praw podstawowych muszą być przewidziane ustawowo;
- D. mając na uwadze, że UE powinna chronić i promować prawa człowieka, zarówno w internecie, jak i poza nim;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0406.

⁽²⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 87 z 24.3.2012, s. 26.

⁽⁴⁾ <http://unesdoc.unesco.org/images/0013/001325/132540e.pdf>

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

- E. mając na uwadze, że włączenie, wspieranie umiejętności informatycznych i wyeliminowanie przepaści cyfrowej odgrywają zasadniczą rolę w wykorzystaniu podstawowego potencjału internetu i ICT;
- F. mając na uwadze, że ICT – chociaż były ważnymi narzędziami przy organizacji ruchów społecznych i protestów w różnych krajach, przede wszystkim podczas Arabskiej Wiosny, są również wykorzystywane jako narzędzia do stosowania represji poprzez (masową) cenzurę, nadzór oraz lokalizowanie i śledzenie informacji i osób;
- G. mając na uwadze, że ICT mogą także odgrywać rolę jako narzędzie przydatne organizacjom terrorystycznym do przygotowywania i przeprowadzania ataków;
- H. mając na uwadze, że kontekst, w jakim wykorzystywane są technologie, w dużym stopniu determinuje wpływ, jaki mogą wywierać jako siła napędowa zmian pozytywnych lub – wręcz odwrotnie – represji;
- I. mając na uwadze, że te zmiany tworzą nowe otoczenie, które wymaga odpowiedniego stosowania obowiązującego prawa w oparciu o strategię włączenia internetu i ICT we wszystkie działania zewnętrzne UE;
- J. mając na uwadze, że internet rozkwitł i rozwinął się organicznie jako platforma o ogromnej wartości publicznej; mając jednak na uwadze, że niewłaściwe wykorzystywanie nowych możliwości i instrumentów udostępnionych dzięki internetowi wywołuje także nowe ryzyko i niebezpieczeństwa;
- K. mając na uwadze, że internet stał się także czynnikiem rozwoju handlu międzynarodowego, co wymaga stałej czujności, szczególnie w odniesieniu do ochrony konsumentów;
- L. mając na uwadze, że restrykcje powinny mieć miejsce tylko w przypadku korzystania z internetu w celach niezgodnych z prawem, takich jak podżeganie do nienawiści, przemocy i rasizmu, propaganda totalitarna i dostęp dzieci do pornografii lub wykorzystywanie seksualne dzieci;
- M. mając na uwadze, że globalny i ponadgraniczny charakter internetu wymaga nowych form międzynarodowej współpracy i zarządzania z udziałem licznych zainteresowanych stron;
- N. mając na uwadze, że art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej stanowi, że „Unia czuwa nad spójnością różnych dziedzin jej działań zewnętrznych oraz nad ich spójnością z innymi politykami Unii. Rada i Komisja, wspomagane przez wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, zapewniają tę spójność oraz współpracują w tym celu”;
- O. mając na uwadze, że neutralność sieci jest podstawowym warunkiem otwartego internetu, zapewniającym konkurencję i przejrzystość;
- P. mając na uwadze, że zarówno bezpieczeństwo cyfrowe, jak i wolność cyfrowa są ważne i jedno nie może zastąpić drugiego;
- Q. mając na uwadze, że UE może tylko wtedy służyć za przykład w dziedzinie wolności cyfrowej, gdy sama ją zapewnia;

Prawa człowieka i rozwój

1. uznaje, że nieocenzurowany dostęp do otwartego internetu, telefonów komórkowych i ICT ma korzystny wpływ na prawa człowieka i podstawowe wolności poprzez rozszerzenie zakresu wolności wypowiedzi, dostępu do informacji, prawa do prywatności i wolności zgromadzania się na całym świecie;
2. dostrzega ogromny wspomagający, twórczy i stymulujący potencjał otwartego internetu i ICT dla rozwoju społeczności, społeczeństwa obywatelskiego, globalnego rozwoju gospodarczego, społecznego, naukowego, kulturalnego i politycznego, który sam w sobie przyczynia się do postępu całej ludzkości; jest jednak świadom nowego ryzyka i niebezpieczeństw wynikających z niewłaściwego korzystania z technologii informacyjnych i telekomunikacyjnych;
3. stwierdza, że internet i media społecznościowe pozwalają rządów angażować się w bezpośrednią dyplomację oraz ułatwiają bliższe kontakty międzyludzkie na całym świecie; podkreśla, że otwarte dyskusje ideologiczne mogą przyczynić się do odrzucenia ekstremizmu oraz poprawy międzykulturowego zaangażowania i zrozumienia;

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

4. uważa kulturę za czynnik ułatwiający dostęp i kontakt w sytuacji, gdy stosunki polityczne są zablokowane lub trudne; uważa, że wolność i kultura są ze sobą powiązane w bardzo dużym stopniu, a cyfrowa dyplomacja kulturalna leży w strategicznym interesie UE;
5. dostrzega rolę swobody artystycznej oraz swobody naśladowania i ponownego wykorzystywania stanowiących kamieni węgielnych kreatywności i swobody wolności wyrażania opinii i idei; jest świadomy, że istnieje wiele wyjątków i ograniczeń w ekosystemie praw autorskich, szczególnie w obszarze dziennikarstwa, cytowania, satyry, archiwizowania, gromadzenia w zbiorach bibliotecznych i zapewniania dostępu do dziedzictwa kulturowego oraz możliwości korzystania z niego;
6. wzywa Komisję do zastosowania właściwego podejścia w związku z faktem, że istnieją państwa stosujące represje i kontrolę obywateli, organizacji i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, podczas gdy kontrola działalności gospodarczej w niektórych krajach obejmuje w coraz większym stopniu element technologiczny polegający na blokowaniu treści oraz monitorowaniu i identyfikowaniu obrońców praw człowieka, dziennikarzy, działaczy i dysydentów; wzywa ponadto Komisję do działania przeciwko kryminalizacji zgodnego z prawem wyrażania opinii w internecie oraz przyjmowaniu restrykcyjnych przepisów w celu uzasadnienia takich działań; potwierdza w związku z powyższym, że takie praktyki są niezgodne z kryteriami kopenhaskimi;
7. podkreśla, że uznanie i stosowanie zasad społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw przez dostawców usług internetowych, twórców oprogramowania, producentów sprzętu komputerowego, media i usługi sieci społecznościowej itd. jest niezbędne do zapewnienia obrońcom praw człowieka swobody działania i bezpieczeństwa, a także swobody wypowiedzi;
8. podkreśla, że propagowanie i ochrona swobód cyfrowych powinny zostać włączone do głównego nurtu polityki i być corocznie poddawane przeglądowi w celu zapewnienia odpowiedzialności i ciągłości oraz stanowić element wszystkich działań zewnętrznych UE, jej systemu finansowania oraz polityki i instrumentów pomocy, pod przewodnictwem wysokiego przedstawiciela oraz ESDZ; domaga się zastosowania proaktywnego podejścia w tym zakresie oraz zapewnienia współpracy horyzontalnej i koordynacji między odpowiednimi instytucjami i agencjami UE, a także wewnątrz nich;
9. popiera uznanie przez Komisję bezpiecznego dostępu do internetu jako jednego z kryteriów kopenhaskich oraz stwierdzenie, że ograniczenia wolności wypowiedzi, także za pośrednictwem internetu, powinny być uzasadnione nadrzędną potrzebą społeczną i przede wszystkim proporcjonalne do realizowanego uzasadnionego celu;
10. zauważa istniejące we wszystkich państwach obawy dotyczące poziomu ochrony i upowszechniania praw i swobód człowieka w internecie, stwierdzając jednocześnie występowanie fundamentalnych różnic w kontekście, w którym stosuje się ICT, jak np. kwestie istnienia praworządności i prawo do odwołania;
11. wzywa Komisję do zapewnienia spójności między zewnętrznymi działaniami UE a jej wewnętrznymi strategiami przy uzasadnianiu stosowania zdecydowanie koniecznych i proporcjonalnych ograniczeń praw podstawowych, w szczególności w kontekście poszanowania podstawowych zasad prawa międzynarodowego, takich jak to, że ograniczenia muszą mieć podstawę prawną i nie mogą być wprowadzane przez przedsiębiorstwa w sposób doraźny;
12. zachęca specjalnego przedstawiciela UE ds. praw człowieka, aby umieścił wolność cyfrową oraz strategię na rzecz łączności wśród swoich głównych priorytetów;
13. podkreśla, że skuteczna polityka rozwojowa UE i jej polityka w dziedzinie praw człowieka wymaga upowszechnienia ICT i wyeliminowania przepaści cyfrowej poprzez zapewnienie podstawowej infrastruktury technologicznej i ułatwienie dostępu do wiedzy i informacji, a także propagowanie umiejętności cyfrowych w świecie;
14. jest zdania, że ICT mają kluczowe znaczenie dla przejrzystości i dobrego zarządzania, alfabetyzacji, edukacji, zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, skutecznej obserwacji wyborów i usuwania skutków klęsk żywiołowych, zwłaszcza w obszarach odległych lub wśród społeczeństw rozwijających się;
15. podkreśla, że polityka UE na rzecz rozwoju i praw człowieka powinna uwzględniać programy pomocowe sprzyjające wolności cyfrowej, przede wszystkim w społeczeństwach w państwach niedemokratycznych, a także w państwach znajdujących się w sytuacjach po konfliktach lub przechodzących polityczne przemiany; jest zdania, że eksperci UE w dziedzinie uregulowań prawnych są istotnymi partnerami w zakresie szkolenia swoich odpowiedników

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

i uwzględnienia podstawowych praw i zasad w nowych regulacjach i przepisach (dotyczących mediów) krajów trzecich; podkreśla, że pomoc w postaci budowania infrastruktury ICT powinna zależeć od wdrażania i zachowywania wolnego od cenzury dostępu do internetu i informacji w internecie, a także wolności cyfrowej w szerszym ujęciu;

16. zwraca uwagę na znaczenie rozwijania ICT na terenach ogarniętych konfliktem w celu propagowania działań sprzyjających budowaniu pokoju na szczeblu społeczeństwa obywatelskiego, tak by zapewniać bezpieczną komunikację między stronami zaangażowanymi w pokojowe rozwiązywanie konfliktów, w ten sposób aktywnie przewyżczając przeszkody fizyczne i ryzyko związane z kontaktami dwustronnymi dla osób i organizacji działających na takich obszarach;

17. wyraża nadzieję, że nowoczesne technologie komunikacyjne, a w szczególności media społecznościowe, przy odpowiednim wykorzystaniu mogłyby posłużyć do ugruntowania demokracji bezpośredniej wśród obywateli krajów UE oraz krajów trzecich, poprzez stworzenie społecznościowych platform tworzenia legislacji;

18. podkreśla, że cyfrowe gromadzenie i rozpowszechnianie dowodów na łamanie praw człowieka mogą się przyczynić do ogólnowiatowej walki z bezkarnością; jest zdania, że materiały takie powinny być dopuszczane jako dowody w postępowaniach sądowych na mocy międzynarodowego prawa (karnego);

19. podkreśla potrzebę zagwarantowania, aby materiały ziem rzadkich wykorzystywane do produkcji ICT były uzyskiwane w warunkach poszanowania praw człowieka, praw pracowniczych i praw w zakresie ochrony środowiska i by nie były przedmiotem monopolistycznych praktyk czy ograniczeń w dostępie do handlu wprowadzanych wyłącznie z przyczyn politycznych; uważa, że warunkiem wstępnym osiągnięcia tych celów jest podejście wielostronne w celu zapewnienia dostępu do materiałów ziem rzadkich w warunkach humanitarnych;

Handel

20. przyznaje, że internet stał się częścią przestrzeni publicznej, w której realizowane są nowe formy handlu transgranicznego towarzyszące rozwojowi innowacyjnego rynku oraz kontaktom społecznym i kulturowym; uważa, że wolność cyfrowa i handel transgraniczny powinny razem stworzyć i zoptymalizować możliwości biznesowe przedsiębiorstw europejskich w globalnej gospodarce cyfrowej;

21. jest świadom, że niektórzy ludzie coraz częściej na termin „prawa autorskie” reagują niechęcią i negatywnie odnoszą się do stojącej za nimi rzeczywistości; uznaje ważną rolę, jaką w kształtowaniu mechanizmów dochodzenia praw autorskich odegrała polityka handlu zagranicznego;

22. wyraża ubolewanie, że technologie i usługi wytworzone w UE są niekiedy wykorzystywane w państwach trzecich w celach łamania praw człowieka poprzez cenzurę informacji, sprawowanie masowego nadzoru, monitorowanie, lokalizowanie i śledzenie obywateli i ich działań w sieciach telefonii (komórkowej) i internecie; nalega, by Komisja podjęła kroki niezbędne do zaprzestania handlu taką bronią cyfrową;

23. nawołuje do wprowadzenia zakazu wywozu technologii i usług do krajów o reżimie autorytarnym; jest zdania, że zakaz ten powinien stać się precedensem wśród strukturalnych środków ograniczających; uważa jednak za rozsądne, by określić, że tego typu zakazy muszą być wydawane osobno dla poszczególnych przypadków, przy uwzględnieniu specyfiki danego obszaru ogarniętego konfliktem lub reżimów autorytarnych;

24. postrzega niektóre produkty i usługi oparte na technologii zagłuszania, nadzorowania, monitorowania i przechwytywania informacji za produkty „pojedynczego zastosowania” i w związku z tym apeluje o sporządzenie regularnie uaktualnianego wykazu krajów łamiących zasadę wolności wypowiedzi w kontekście praw człowieka, do których wywóz produktów „pojedynczego zastosowania” powinien być zabroniony;

25. podkreśla potrzebę wdrażania i monitorowania unijnych sankcji w zakresie technologii na szczeblu Unii, tak by zagwarantować, że państwa członkowskie jednakowo ich przestrzegają oraz że zachowana jest równość szans;

26. podkreśla, że Komisja powinna mieć możliwość przekazywania przedsiębiorstwom, gdy te mają wątpliwości, czy złożyć wniosek o wydanie pozwolenia na wywóz, bieżących informacji o legalności lub potencjalnie szkodliwych skutkach umów handlowych; powinno mieć to również zastosowanie do przedsiębiorstw unijnych lub z siedzibą w UE, które wchodzi w stosunki umowne z rządami państw trzecich, aby uzyskać licencje na prowadzenie działalności, wynegocjować

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

klauzule zawieszające lub poprzez zgodę na udział publiczny w prowadzeniu działalności gospodarczej bądź publiczne wykorzystanie ich sieci i usług;

27. podkreśla znaczenie ochrony praw konsumentów w kontekście międzynarodowych porozumień dotyczących ICT;

28. domaga się, by Komisja przedstawiła najpóźniej do końca 2013 r. wnioski ustanawiające wymogi większej przejrzystości i rozliczalności przedsiębiorstw mających siedzibę w UE oraz ujawniania strategii w zakresie oceny skutków dla praw człowieka, w celu usprawnienia monitoringu wywozu ICT, produktów i usług zmierzających do blokowania stron internetowych, nadzoru nad społeczeństwem, obserwacji i monitorowania jednostek, szpiegowania prywatnych rozmów (e-mail) oraz filtrowania rezultatów wyszukiwania;

29. wzywa Komisję do przedstawienia wniosku dotyczącego unijnych ram prawnych, które zobligowałyby przedsiębiorstwa w państwach członkowskich do przeprowadzania oceny skutków ICT dla praw człowieka, począwszy od etapu badań i rozwoju, oraz do zagwarantowania braku ich udziału w ewentualnych przypadkach łamania praw człowieka w krajach trzecich;

30. uważa, że przedsiębiorstwa powinny opracować i wdrożyć praktyki biznesowe monitorujące możliwy wpływ nowych produktów w zakresie ICT na prawa człowieka, również na etapie badań i rozwoju, tak aby przedsiębiorstwa nie były współodpowiedzialne za ewentualne łamanie praw człowieka w krajach trzecich; wzywa Komisję, aby przekazywała przedsiębiorstwom z UE obszernie informacje, aby zapewnić odpowiednią równowagę pomiędzy interesami przedsiębiorstw i ich społeczną odpowiedzialnością;

31. ubolewa w związku z powyższym nad aktywnym zaangażowaniem przedsiębiorstw europejskich i międzynarodowych działających w UE w prowadzoną przez rządy represyjną politykę przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka i dysydemtom politycznym w odniesieniu do praw cyfrowych, dostępu do internetu i ICT; nalega, aby Komisja wykluczyła przedsiębiorstwa zaangażowane w taką działalność z unijnych procedur zamówień publicznych i zaproszeń do składania ofert;

32. wzywa Komisję do dostarczania unijnym przedsiębiorstwom obszernych informacji i wskazówek w oparciu o zalecenia ONZ autorstwa Johna Ruggiego, tak aby zapewnić poszanowanie interesów gospodarczych i przestrzeganie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

33. podkreśla potrzebę uwzględnienia skutków procesu standaryzacji technologicznej dla ICT oraz produktów i usług telekomunikacyjnych w UE, gdy takie towary i usługi są wywożone do państw trzecich, gdzie pojęcia, takie jak „legalne przechwytywanie” mają inne implikacje, na przykład, gdy nie obowiązuje zasada praworządności;

34. uznaje, że internet stał się przestrzenią publiczną, jak również rynkiem, którego nieodłącznymi elementami są swobodny przepływ informacji i dostęp do ICT; dlatego jest zdania, że należy promować i jednocześnie chronić swobody cyfrowe i wolny handel, aby pobudzać i wspierać wolną wymianę idei oraz większe możliwości biznesowe dla obywateli UE w gospodarce światowej w coraz większym stopniu objętej cyfryzacją;

35. wzywa do włączenia klauzul warunkowych w unijnych umowach o wolnym handlu, przewidujących przejrzyste środki zabezpieczające, chroniących nieograniczony dostęp do internetu oraz zapewniających swobodny przepływ informacji;

36. wzywa Komisję Europejską i Radę do dopilnowania, aby mandaty dotyczące wielostronnych i dwustronnych negocjacji handlowych, jak również sam proces prowadzenia negocjacji, skutecznie prowadziły do realizacji ważnych celów UE, w szczególności do promowania jej wartości demokratycznych i praworządności, realizacji prawdziwego jednolitego rynku cyfrowego oraz poszanowania jej polityki w zakresie współpracy na rzecz rozwoju;

37. apeluje do UE, by zapewniła wsparcie polityczne przedsiębiorstwom europejskim, od których wymaga się usuwania treści stworzonych przez użytkowników czy udzielania informacji osobowych w sposób, który narusza prawa podstawowe i ogranicza wolność działalności gospodarczej;

38. wzywa UE do zakwestionowania i zminimalizowania eksterytorialnego wpływu ustawodawstw państw trzecich na obywateli i przedsiębiorstwa UE w internecie;

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

39. zauważa, że handel elektroniczny rozwinął się poza tradycyjnymi ramami regulacyjnymi w dziedzinie handlu; podkreśla znaczenie szerszej współpracy międzynarodowej w ramach WTO i WIPO w celu ochrony i zapewnienia rozwoju światowego rynku cyfrowego; wzywa do przeglądu i aktualizacji bieżącej Umowy o Technologii Informacyjnej (ITA) w ramach WTO i apeluje do UE o rozważenie możliwości zawarcia międzynarodowego porozumienia w sprawie gospodarki cyfrowej (International Digital Economy Agreement IDEA);

40. zwraca się do Komisji o nieprzenoszenie w przyszłych umowach handlowych uprawnień w zakresie egzekwowania i roszczeń z tytułu praw autorskich na podmioty gospodarcze, a także o dopilnowanie, aby działania, które wpływają na przepisy w zakresie wolności internetu, mogły być prowadzone jedynie zgodnie z literą prawa i pod nadzorem organu wymiaru sprawiedliwości;

41. uznaje ograniczenia w dostępie przedsiębiorstw i konsumentów UE do rynków (cyfrowych) za pośrednictwem internetu w wyniku stosowania masowej cenzury w państwach trzecich za środki protekcjonistyczne i bariery handlowe; wzywa Komisję do przedstawienia strategii, która przeciwstawi się środkom państw trzecich ograniczającym dostęp przedsiębiorstw z UE do ich rynków internetowych;

42. wzywa UE do podjęcia wszelkich starań, aby przepisy dotyczące internetu i ICT ustanawiane były tylko na uzasadnionym i adekwatnym poziomie i jedynie wtedy, gdy UE uzna to za niezbędne;

43. wzywa do uwzględnienia technologii ukierunkowanych na stosowanie represji w porozumieniu z Wassenaar;

44. wzywa Radę, Komisję i ESDZ, by zapewniły polityczne wsparcie dla przedsiębiorstw europejskich działających w krajach trzecich, gdzie przedsiębiorstwa te borykają się z żądaniami usuwania treści stworzonych przez użytkowników, ograniczania swobody świadczenia usług czy udzielania informacji osobowych w sposób, który narusza prawa podstawowe; podkreśla, że przedsiębiorstwa cyfrowe często działają ponad granicami i że prawo państwa trzeciego może negatywnie wpłynąć na użytkowników i konsumentów europejskich; dlatego wzywa także Radę i Komisję, by zadbały o to, że wpływ prawa państwa trzeciego na osoby fizyczne lub prawne działające w UE zostanie zminimalizowany;

45. zauważa, że wzrost zaangażowania rządu i większe regulacje w dziedzinie internetu negatywnie wpływają na jego otwarty i nieograniczony charakter, ograniczając tym samym możliwości rozwoju handlu elektronicznego i przedsiębiorstw UE w gospodarce cyfrowej; uważa, że podejście obejmujące wiele stron jest najlepszym podejściem, aby zapewnić równowagę pomiędzy interesem publicznym i prywatnym w internecie i na rynku światowym; domaga się podjęcia wysiłków na szczeblu międzynarodowym, aby zbudować niezbędne infrastruktury pozwalające na ekspansję gospodarki cyfrowej, w tym liberalne systemy regulacyjne, również w krajach rozwijających się, aby zwiększyć wzajemne korzyści zgodnie z zasadą handlu na rzecz przemian;

46. uważa, że kwestie ograniczonego dostępu przedsiębiorstw z UE do rynków cyfrowych i konsumentów w internecie ze względu na m.in. masową cenzurę państwa lub ograniczony dostęp do rynku dla europejskich dostawców usług internetowych w krajach trzecich stanowią bariery w handlu; wzywa Komisję i Radę do wprowadzenia mechanizmu ochronnego we wszystkich przyszłych umowach handlowych, a w szczególności tych zawierających przepisy poświęcone usługom internetowym lub internetowym społecznościom użytkowników, którzy dzielą się informacjami w celu dopilnowania, aby strony trzecie nie wymagały od przedsiębiorstw z UE zajmujących się technologiami informacyjno-komunikacyjnymi ograniczenia dostępu do stron internetowych, usuwania treści stworzonych przez użytkowników czy udzielania informacji osobowych takich jak adresy IP w sposób, który jest sprzeczny z podstawowymi prawami i wolnościami; wzywa ponadto Radę i Komisję do opracowania strategii, która przeciwstawi się środkom państw trzecich ograniczającym dostęp przedsiębiorstw z UE do światowych rynków internetowych;

47. wzywa Komisję do przedstawienia nowego projektu ram regulacyjnych dotyczących eksportu produktów i technologii podwójnego zastosowania, podejmującego kwestię potencjalnie szkodliwego eksportu produktów i usług ICT do krajów trzecich i przewidującego dla Komisji rolę w zakresie koordynacji i nadzoru;

Zarządzanie internetem

48. jest zdania, że przejrzysty i oparty na współpracy proces decyzyjny jest konieczny, by zapewnić poszanowanie otwartego i demokratycznego charakteru internetu; uważa, że wszelka debata na temat regulacji dotyczących internetu powinna być otwarta i powinny w niej uczestniczyć wszystkie zainteresowane strony, zwłaszcza te specjalizujące się w ochronie podstawowych praw, jak również codzienni użytkownicy internetu; jest zdania, że UE powinna odgrywać

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

wiodącą rolę w opracowaniu podstawowych zasad wolności cyfrowej i norm zachowania w przestrzeni cybernetycznej, w tym mechanizmów rozstrzygania sporów, biorąc także pod uwagę sprzeczne jurysdykcje;

49. jest zdania, że obecnie struktura internetu jest stosunkowo nieuregulowana i zarządzana poprzez zastosowanie podejścia wielopodmiotowego; podkreśla, że UE musi dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić model wielostronny sprzyjający włączeniu oraz zadbać o to, by małe przedsiębiorstwa, podmioty społeczeństwa obywatelskiego i użytkownicy nie byli zdominowani przez garstkę dużych przedsiębiorstw i organów rządowych;

50. uważa, że współpraca między rządami i podmiotami prywatnymi dotycząca kwestii ICT nie powinna się opierać na nakładaniu na dostawców usług internetowych bezpośrednich lub pośrednich obowiązków egzekwowania prawa przez nadzorowanie i regulowanie internetu;

51. podkreśla znaczenie ogólnej strategii UE na rzecz zarządzania internetem, jak również zagadnień związanych z uregulowaniem obszaru telekomunikacji, przypominając że sektor ten jest zarządzany na szczeblu międzynarodowym przez Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny, w którym każde państwo członkowskie UE ma jeden głos;

52. wyraża zaniepokojenie propozycjami koalicji rządowych i przedsiębiorców domagających się wprowadzenia nadzoru regulacyjnego oraz zwiększenia kontroli rządowej i prywatnej nad internetem i operacjami telekomunikacyjnymi;

53. wzywa UE, by zwróciła uwagę na pozaterytorialny wpływ prawa państw trzecich na obywateli, konsumentów i przedsiębiorców unijnych oraz by temu wpływowi się nie poddawała, zwłaszcza regulacjom PWI obowiązującym w USA; w związku z tym wzywa Komisję, by szybko przedstawiła ogólnounijną strategię na rzecz przetwarzania danych w chmurze obliczeniowej, jak podkreślono to w europejskiej agendzie cyfrowej;

54. przypomina, że internet, transmisja i przechowywanie danych oraz ICT są podstawowymi elementami infrastruktury krytycznej UE;

55. ubolewa nad tym, że w UE nawołuje się do większych uprawnień w zakresie blokowania stron internetowych, co zawsze powinno być środkiem ostatecznym;

56. zdecydowanie popiera zasadę neutralności sieci, według której dostawcy usług internetowych nie blokują, nie zakłócają, nie ograniczają, w tym za pośrednictwem cen, zdolności danej jednostki do skorzystania z usługi w celu dostępu, wykorzystywania, wysyłania, umieszczania, otrzymywania lub oferowania wszelkich treści, oprogramowania lub usług niezależnie od źródła i celu, ani nie dyskryminują nikogo w tym zakresie;

57. uważa, że potrzebna jest współpraca w wymiarze bardziej globalnym, aby utrzymać i zmodernizować prawa własności intelektualnej w przyszłości, co ma podstawowe znaczenie dla zapewnienia innowacyjności, zatrudnienia i otwartego handlu światowego;

58. wzywa państwa członkowskie i Komisję do opracowania polityki w dziedzinie praw własności intelektualnej w taki sposób, aby tym, którzy pragną tworzyć treści i dzielić się z nimi bez nabycia praw własności intelektualnej, zapewnić taką możliwość;

59. wzywa Komisję do przedstawienia propozycji nowych ram regulacyjnych w zakresie transgranicznego handlu internetowego, oceny i przeglądu dyrektywy 2001/29/WE w sprawie społeczeństwa informacyjnego celem zapewnienia przewidywalności i elastyczności systemu praw autorskich w UE oraz przeglądu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, co zrównoważyłoby potrzebę reformy prawa autorskiego i jego ochrony z potrzebą ochrony praw podstawowych w internecie oraz zachowania otwartego internetu, jak również posłużyłoby za podstawę przepisów dotyczących praw własności intelektualnej i zobowiązań w przyszłych umowach o wolnym handlu;

Strategia wolności cyfrowej

60. uznaje konieczność ochrony praw człowieka w internecie i jest zdania, że ICT winny być włączone do wszystkich programów UE, zwłaszcza do europejskiej polityki sąsiedztwa i do partnerstw strategicznych, by zintensyfikować wysiłki w tym zakresie;

Wtorek, 11 grudnia 2012 r.

61. wzywa UE do uznania wolności cyfrowej jako prawa podstawowego oraz niezbędnego warunku wstępnego korzystania z powszechnych praw człowieka, takich jak wolność wypowiedzi, wolność zgromadzania się i dostępu do informacji oraz zapewnienia przejrzystości i odpowiedzialności w życiu publicznym;

62. wzywa Komisję i Radę do wspierania, szkolenia i wzmacniania pozycji obrońców praw człowieka, działaczy społeczeństwa obywatelskiego i dziennikarzy wykorzystujących w swoich działaniach ICT oraz do zapewnienia odnośnych praw podstawowych do prywatności, wolności wypowiedzi, wolności zgromadzania się i wolności stowarzyszania się w internecie;

63. wzywa państwa członkowskie, aby nie używały wyjątku porządku publicznego jako środka restrykcyjnego celem ograniczania podstawowych praw organizacji społeczeństwa obywatelskiego do stowarzyszania się i manifestowania oraz przypomina, że taki wyjątek musi być uzasadniony i proporcjonalny;

64. wzywa do udzielenia politycznego i dyplomatycznego wsparcia na rzecz wolności cyfrowej w krajach otrzymujących unijną pomoc, jako uzupełnienia programów pomocowych;

65. jest zdania, że ograniczanie wolności cyfrowej powinno zostać w pełni uwzględnione w stosunkach UE z krajami trzecimi, a kraje otrzymujące pomoc i wsparcie UE, za wyjątkiem krajów znajdujących się w sytuacji poważnego konfliktu i katastrofy lub w sytuacji pokryzysowej i po katastrofie, powinny być zobowiązane do stosowania ICT sposób umożliwiający zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności;

66. zachęca Radę i Komisję do uwzględnienia klauzul warunkowych w negocjacjach akcesyjnych i negocjacjach ramowych porozumień z krajami trzecimi, dialogach poświęconych prawom człowieka, negocjacjach handlowych oraz wszelkich formach kontaktu dotyczących praw człowieka, które to klauzule przewidują konieczność gwarantowania i poszanowania nieograniczonego dostępu do internetu, wolności cyfrowej i praw człowieka w internecie;

67. wzywa Komisję i Radę do wspierania i utrzymania wysokich standardów wolności cyfrowej w UE, w szczególności poprzez ujednoczenie zasady neutralności sieci w formie odpowiednich przepisów, tak by wzmocnić wiarygodność Unii w zakresie promowania i obrony wolności cyfrowej na całym świecie;

68. jest zdania, że tworzenie synergii między unijną polityką handlową, bezpieczeństwa i polityką zagraniczną oraz zharmonizowanie jej wartości i interesów są niezbędne, jeżeli Unia ma w pełni wykorzystać swoją siłę gospodarczą i działać na scenie międzynarodowej w obronie wolności cyfrowej;

69. uważa koordynację i wspólne inicjatywy dyplomatyczne podejmowane z innymi państwami OECD w zakresie rozwijania i egzekwowania strategii wolności cyfrowej za kluczowe dla skutecznego i zręcznego działania;

70. wzywa Komisję i Radę do jak najszybszego przyjęcia strategii wolności cyfrowej w polityce zagranicznej UE;

o

o o

71. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/wiceprzewodniczącej Komisji i ESDZ.